

Jeg synes også, det var godt at få præciseret af justitsministeren, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Holger Graversen, var ude på glatis, da han her fra talerstolen sådan helt nonchalant sagde, at det naturligvis var strafbart, hvis man tog til udlandet og fik sit barn omskåret. Vi har nu fået klart præciseret af justitsministeren, at der i dag er et hul i lovgivningen.

Den dobbelte strafbarhed gør sig gældende, og derfor har vi altså den situation, at forældre kan tage til visse lande – der er 6 lande, der ikke har ratificeret FN's konvention om børns rettigheder – og hvis barnet kommer tilbage og er blevet lemlæstet på den grusomme måde, vil regeringen intet foretage sig.

187 lande har ratificeret FN's konvention om børns rettigheder. Jeg vil gerne have ministerens forsikring om, at når et land har ratificeret den FN-konvention, som skal beskytte børnene, har vi også sikkerhed for, at vi retsforfølger forældre, der tager til et sådant land og får omskåret deres barn.

Erling Oxdam (V):

Jeg siger tak til justitsministeren for svaret, og vi fik jo altså at vide, at der på dette område er et hul i loven. Loven kan omgås, og man kan være straffri, hvis man tager til et land, hvor det ikke er strafbart at få foretaget den slags. Det er det hul, jeg forstår, at forslagsstillerne vil have stoppet, og det mener jeg kan lade sig gøre, selv om det måske strider mod visse principper.

Somme tider er det på tide, at nogle hævdevundne principper bliver brudt, hvis der er rimelig grund til det. Det, der er tale om her, er nemlig ikke selve handlingen, selv om man meget ofte har hørt om, at forældrene står og holder i barnet, medens den grufulde handling finder sted, men det er beslutningen om, at det overhovedet skal gøres. I den forbindelse er det lige meget, om det foregår i et land, hvor det er straffrit, om det foregår i Danmark eller hvor som helst. Det er beslutningen om denne handling, der skal kriminaliseres, og jeg vil da spørge forslagsstillerne, om ikke der alligevel var grund til at få lovforslaget tilbage i Retsudvalget, inden man går til tredje behandling. Det kan jeg jo ikke foreslå.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg opfattede også justitsministerens svar som i hvert fald lidt af en imødekommelse. Jeg håber, det er ærligt ment, og det tror jeg egentlig det er.

Men jeg tror ikke, ministeren – og jeg må rettes, hvis det, jeg siger, er forkert – kom med noget tidspunkt for, hvornår vi ville få en redegørelse. Er der et eller andet tidsrum, inden for hvilket ministeren kan love Folketinget, Retsudvalget og forslagsstillerne, at han vender tilbage med en redegørelse om det her alvorlige problem?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det står naturligvis Folketinget frit for at stille en forespørgsel og deri få en redegørelse, og man kan også ifølge forretningsordenen begære en redegørelse fra ministeren.

Jeg vil foranledige, at denne debat, hvori mange ordførere og mange partier har engageret sig, i den kommende folketingssamling følges op af en redegørelse. I et samarbejde med de øvrige involverede ministerier og ministre kan det ønske, flere ordførere har givet udtryk for, på den måde imødekommes, nemlig at få effekten og vurderingen af både de internationale aspekter og muligheder for at påvirke denne sag videre i internationale fora og selvfølgelig også det spørgsmål, der knytter sig til det dobbelte strafbarhedsprincip, belyst.

Lene Espersen (KF):

Efter at have lyttet til debatten i dag mener jeg, det er på sin plads at bede om, at lovforslaget kommer tilbage til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, så vi kan få uddybet nogle af de ting, vi har drøftet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.